

גליל ליל

פרשת בא

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

הבחירה החופשית

כל עוד הנר דולק אפשר לתקן

"ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו
ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו" (שמות י, א).

יש כאן משהו שבכוחו להפריע לבסיס היהדות כולו:
'הבחירה החופשית'. הרי היסוד שלנו הוא שלכל
אדם יש בחירה לעשות טוב ולהימנע מרע. איך
יתכן שהקדוש ברוך הוא לוקח לפרעה את הבחירה
החופשית ואומר: "אני הכבדתי את לבו"? זה הרי עונש
המוות הגדול ביותר!

הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ו ה"ג) עונה על כך תשובה
יפה: יש פעמים שאדם עובר עבירה חמורה ועונשו
קל. הקדוש ברוך הוא לבדו יודע את חומרת העבירה
ואת גודל המצוה. לדוגמא- שני אנשים אוכלים מאכל
אסור. אחד קשה לו מאוד להתגבר על תאוות האכילה,
לשני קל. זה שקשה לו, עבירתו קטנה יותר, כי הקושי
שלו היה חזק.

העונש של עבירה גדולה שאדם עושה בעולם הזה הוא

שהקדוש ברוך הוא לוקח ממנו את הבחירה החופשית.
למה זה דומה? לאדם שנגזר עליו למות. אחרי שהוא
נפטר, אין לו בחירה חופשית יותר - "במתים חופשי"
(תהלים פח, ו). הוא רואה את האמת, אין לו אפשרות
להגיד "מעכשיו אני אקיים מצוות".

פרעה הרשע עשה כל כך הרבה עבירות, שהוא איבד
את הזכות הזו. הוא הרשיע חמש מכות, הוא שחט
ילדי ישראל, העונש שלו על רשעותו הוא שנגמרה לו
הבחירה החופשית. הוא נחשב כמת.

אם כן, למה פרעה עדיין נשאר חי? "למען שיתי אותותי
אלה בקרבו". כל המטרה שפרעה חי על אדמות, היא
רק כדי שיוכל הקדוש ברוך הוא להראות לכל העולם
את כוחו וגבורתו באמצעות המכות.

ומה מוסר ההשכל עבורנו? אומרים משמו של רבי
ישראל מסלנט: "כל עוד הנר דולק אפשר לתקן". כל
עוד יש לך בחירה חופשית, אתה יכול לתקן.

יש מצבים שהקדוש ברוך הוא לוקח מאדם את הבחירה
החופשית כמו לפרעה. אדם שזורק את עצמו על תאוות
מסוימות, מתמכר לדברים לא טובים - הוא מוריד את
יכולת הבחירה החופשית שלו, והוא עלול להידמות
לפרעה - לחיות בלי בחירה של חצי-חצי. ככל שאתה
מתמכר יותר, יהיה לך קשה יותר לצאת מזה.

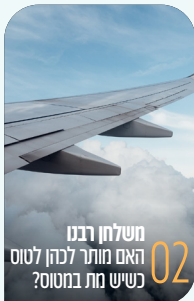
לכן, כל עוד אתה צעיר, וכוחך במתניך, ודעתך צלולה
- חובה עליך לשפר את מעשיך. גם אם אתה כבר
בדרגה טובה, שומר תורה ומצוות, הנחת תפילין - צריך
תמיד להתקדם, כי תמיד יש לך את הבחירה החופשית
להיות טוב יותר.

שבת שלום ומבורך!

05

מדבר מסיין
אמא, למה אבא
תמיד עצוב?

02

חשלתון רבנו
האם מותר לכהן לטוס
כשיש מת במטוס?

09

נפית משולם
מהו הגורם לשינוי
מזג האוויר?

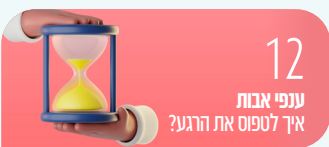
05

הרב יצחק פגור
הסיבה שהגב
החזיר את הגניבה

11

טסט לבגרות
מה שאל המשגיח
את הרב שך?

12

ענפי אבות
איך לטפוס את הרגע?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
16:49*	16:47	16:47	16:49
17:41	17:39	17:39	17:41
18:16	18:12	18:12	18:16

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 16:29

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

בילאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר | ארוחות מפנקות | צוות חם ואוהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

ההרשמה
בעיצומה!

משלחן רבנו

לכבוד גדול מזכה הרבים בדורנו הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א.

תחילה אני רוצה להודות בשמי ובשם כל המשפחה, על כל השיעורים המחזקים גם באמונה ובטחון וגם בהלכה, אנחנו ממש מתחזקים בזכות הרב שליט"א. ברוך ה'.

שמעתי באחד השיעורים האחרונים שהרב שליט"א, היה במטוס והיה שם מת בתא מטען, ואמרו זאת לרב רק באמצע הטיסה, ולא היה כל כך מה לעשות. והשאלה האם מותר לכהן לטוס בטיסה כזאת לכתחילה?

יעקב קליין

לכבוד האברך החשוב אוצר כלי חמדה השוקד על דלתות התורה לילה כיום יאיר כחשכה כאורה הרה"ג יעקב קליין שליט"א.

הנני לאשר קבלת מכתבך, אודות טיסה במטוס שיש בו מת לכהן, האם מותר לכתחילה לטוס באופן כזה. והאמת שכבר נשתברו בשאלה זאת הרבה קולמוסים, ולכן אשתדל לקצר העניין.

והנה לכאורה הסברה הפשוטה להקל בזה, מפני שתא המטען ותא הנוסעים נפרדים זה מזה ויש חציצה של ממש בניהם, ואין הטומאה בוקעת ועולה, דהרי זה כאוהל שחוצץ בפני הטומאה, ואף שיש פוסקים דס"ל אוהל זרוק לא שמיה אוהל, ולכן אינו חוצץ. מכל מקום באופן כזה ששני התאים נפרדים ממש, נראה שבודאי אפשר להקל. אלא שבש"ת אגרות משה (ח"ב י"ד סי' קסד) כתב להחמיר בזה, מאחר וכל המטוס נידון ככלי אחד ואין זו חציצה. ועי"ש בהמשך דבריו מש"כ בזה, וכן בשו"ת חלקת יעקב (ח"ב סי' קח והלאה).

אך כבר האריך בשו"ת שמע שלמה (ח"ו י"ד סי' כ עמ' רב) להקל בזה, ודלא כרב אגרות משה מכמה טעמים, וביניהם גם כמו שכתבנו לעיל, וכך נראה שנוטה דעת מרן רבינו עובדיה זצ"ל למעיין בדבריו בחזון עובדיה אבלות (ח"ב עמ' נב), ושו"ר שכן פסק מרן הראשון לציון שליט"א בשו"ת הראשון לציון (ח"א י"ד סי' ל), בצירוף כמה סברות. וע"ע בשו"ת יביע אומר (ח"י י"ד סי' נב) ותלמד גם לנידון דידן.

ולכן הלכה ולמעשה: מותר לכהן לטוס במטוס שיש בתא המטען מת, כמבואר. ולא זו בלבד, אלא אף מותר למטוס להתחבר לשרוול שבטרמינל מיד בנחיתה, ולא צריך קודם להוציא המת וכמו שכתב בשו"ת הראשון לציון שם.

החתום בברכת כהנים באהבה

יגאל כהן

הרב יגאל:

אומר לך בורא עולם - אהבה, אתה לא יכול לשלוט. שמחה, אתה לא יכול לשלוט. מחשבות - אתה יכול לשלוט. ואז המחשבה מביאה לידי אהבה. ומחשבה מביאה לידי שמחה.

כל הכח שלך, מה שיש לך בידיים - זו המחשבה שלך. אדם נשוי לאשה - כמה פעמים בחיים שלנו זה קורה? מסתכל עליה כדבר הכי גרוע שקרה לו בחיים, ומתגרש ממנה. אותה אשה הולכת ומתחתנת עם איש אחר, והבעל ההוא מסתכל עליה כעל המתנה הגדולה ביותר בחיים שלו. קורה או לא קורה? בלי סוף, נכון? אותה אשה - תלוי איך הוא הסתכל עליה, איך הוא חשב עליה.

מושיקו שטרן: זה נכון.

הרב יגאל:

"אתה יכול להסתכל על משקל מסוים של אשה ולהגיד: 'היא רזה מדי' או 'היא שמנה מדי'." אתה יכול להסתכל על זה שהיא מכינה קוסקוס ולהגיד: 'היא לא מכינה כמו סבתא רוחמה או סבתא נחמה', אבל הקוסקוס שלה יותר טעים משל מסעדה!

מושיקו שטרן:

אני זוכר שפעם סידרתי לחבר עבודה אצל מישהו. הוא אמר לי: 'תשמע, איזה מציק הוא! כמה שאלות הוא שואל, כמה פה, כמה שם, ונודניק כזה וזה... עשה טובה דבר איתו רגע שירגע'.

לא הסתדרו - בסוף פיטר אותו, בסדר. סידרתי לו במקום אחר. הוא מתקשר אליי אחרי חודש במקום האחר ואומר לי: 'איזה בן אדם! כל הזמן שואל שאלות, כל הזמן מנסה לעזור, וואו, מאיפה הבאת לי אותו - איזה מלאך!' מדהים! הוא התנהג אותו הדבר בשני המקומות. הכל תלוי איך אתה מפרש את המציאות.

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

כל בן נכר לא יאכל בו

"ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חוקת הפסח, כל בן נכר לא יאכל בו" (שמות יג, מג). התרגום אומר: כל בר ישראל דישתמד, לא יכול ביה. למה הוא לא מתרגם כפשוטו - "כל נכרי לא יכול ביה"? הרי כתוב בתורה נכרי, "לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או מכור לנכרי" (דברים יד, כא), והתרגום לא מתרגם "לבר ישראל דישתמד", אם כן למה כאן התרגום מתרגם ככה? אלא יש הבדל, למה נאמר כאן "בן נכר", שהתורה תאמר "כל נכרי לא יאכל בו", מה זה "בן נכר"? אלא זה בן שהתנכרו מעשיו לאביו שבשמים, אחד שהיה בן ויצא לדרך רעה. לעומת זה לגבי נבילה התורה אמרה: "או מכור לנכרי" למה? כי לבן נכר אסור למכור נבילה, יהודי שהתנכרו מעשיו, אסור לו לאכול נבילה, "ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא" (סנהדרין דף מד ע"א). לכן התורה אמרה "או מכור לנכרי", לנכרי דוקא.

יש פסוק אחר, "ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל ה' לאמר הבדל יבדילני ה' מעל עמו", זה פסוק בישעיה (נו). גם כאן בן הנכר - בן שהתנכרו מעשיו, אפילו הכי אל תחשוב שגרשו אותך, תעשה תשובה, ויחזירו אותך ותבוא למחנה ישראל.

אחר כך נאמר: "וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה', המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה כאזרח הארץ, וכל ערל לא יאכל בו" (שמות

יג, מח). לכאורה פשיטא שערל לא יאכל בו, הרי כבר נאמר למעלה לגבי גר "המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו", אם כן פשיטא שערל לא יאכל בו? אלא הכוונה על מי שמתו אחיו מחמת מילה, שאז הוא לא יכול לעשות מילה עד שיגדל, ולפעמים אפילו אחרי שיגדל אי אפשר למול אותו, גם הוא לא אוכל בקרבן פסח. לא מדובר בערל רגיל, אלא באחד שמתו אחיו מחמת מילה. יש דברים נפלאים רמוזים בתורה, רק צריך לפתוח את העיניים ולראות.

לרכישת הספר מדי שבת >>> 053-3178863

דרך חדשה

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

לכל אחד יש תפקיד

אמר הנתיבות שלום זיע"א: "ועל זה אמר להם הקב"ה: חייכם שאני ממלא משאלותיכם שעל דרך זה מורה עניין הדגלים של ישראל, על התפקיד המיוחד של יהודי עלי אדמות שלכל יהודי נועדה שליחות מסוימת למלא את רצון ה' שלמענה ירד לעולם ועליו לדעת מה תפקידי ויעודו בעולם. וזו החיבה הגדולה שחייב הקב"ה את ישראל והיא הבהירות לדעת את התפקיד ויעוד המיוחד של יהודי בעולמו.

ופרשה זו מלמדת, שאין יהודי שאין לו תפקיד מיוחד, וה' יתברך נתן לכל אחד את התנאים שלו, שמהם הוא יכול ללמוד מהו יעודו ותפקידו המיוחד.

מוסיף הנתיבות שלום ואומר: "ועל כל יהודי לשמור על תפקידו, ולא להמיריו בדברים שאינם מתפקידו. היצר הרע הקשה ביותר, הוא זה המעמיד לאדם את מצבו, כאילו שאין לו תכלית בעולמו, ושהוא כהמון בריות לאין תכלית, ועל זה אמרה התורה (במדבר ב', ב') "איש על דגלו", שכל יהודי הוא בעל יעוד ותכלית.

ואפילו שנדמה לו שיש כל כך הרבה יהודים, אנו מאמינים שיש לכל יהודי יעוד וצורך משלו, שבוודאי לא בראו הקב"ה בחינם, אלא למלא שליחות מסוימת.

וכבר נתנו רבותינו זיע"א את הסימנים, לדעת מהו התפקיד המיוחד, הדבר בו היצר הרע מתגבר אצלו באופן מיוחד, זה אות שזה תפקידו בעולמו, ועבורו ירד לעולם, ולכן היצר הרע מתגבר בענין זה בכל הכוח, כדי שלא ימלא יעודו בעולמו". (פרשת במדבר ד"ה ודגלו עלי אהבה עמוד י"ד).

זה הלכה וזה גמרא

התבטא המקובל רבי מרדכי שרעבי זיע"א: "מרן הראש"ל רבי עובדיה יוסף זיע"א ורבי בן ציון אבא שאול זיע"א, הייתם צריכים לרדת לעולם בזמן הרשב"א, אך עכבו זאת מן השמים, כדי שמרן רבי עובדיה ילמד את הדור כיצד לומדים הלכה, ורבי בן ציון כיצד לומדים גמרא".

איבדתי כמה

ודבר זה מובא כבר בדברי רבותינו ז"ל (מ"ק טז ע"ב): "אמר לו הקב"ה לדוד: "שירה אתה אומר על מפלתו של שאול? אלמלי היית אתה נולד שאול, והוא דוד, איבדתי כמה דוד מפניו", כלומר, היית כבר מאבד אותך מפניו, כיון שהוא צדיק ממך. יוצא שפעמים חושב האדם, מדוע דוקא לי יש נסיון בזה ולאחרים לא, ולמה לי קשה בעוון מסויים ולאחרים קל, על טענות אלו סדרו לנו רבותינו ז"ל את הראש, וביארו לנו שלכל אחד יש נסיונות וקשיים לפי צרכו תיקונו ויעודו, ואם כביכול אחד יכנס לחבילתו של חברו, שניהם יפסידו. וזה שאמרו: "אלמלי היית אתה נולד שאול, והוא דוד, איבדתי כמה דוד מלפניו", אתה הפסדת והוא הפסיד, יוצא שאבדתי כמה דוד.

הזדמנות מיוחדת להזמין את אחד מרבני הכולל
של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכוי הרבים

חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'

בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים - תכניסו אור חדש!
התקשרו ונשמח לעזור >>> 03-8000-770

גשמי ברכה אצלכם בסלון

הרב נריה ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"את שמו אל תגיד לו"

(ע"פ שופטים י"ג, ו')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מיהודי יקר בשם ר' יצחק, שמוכן הוא לנסוע לכל מקום ומרחק, בכדי לקרב אל ה' יהודים רחוקים, ללמדם תורה ומצוות עד שיהיו צדיקים. ועושה זאת בדרך מאוד מיוחדת, שאת אחינו המתחזקים היא מעודדת.

כשהלך פעם בבוקר עם חברו לבית הכנסת, ראו איך מכוניתו של פלוני ברכב חונה נכנסת, ועושה לו נזק מאד גדול, ואת בעל הרכב חיפש לשאול, כמה צריך לשלם עבור הנזק, ועם כמה הפסד כספי יסתיים העסק. ויפן כה וכה וירא כי אין איש, מיד יצא מרכבו ועמד על הכביש, וכתב פתק עם כל פרטיו, שידעו איך להגיע עד אליו.

שאל ר' יצחק את חברו האם מכיר הוא את האיש, שנכנס ברכב החונה בצד הכביש. וענהו שאכן מכיר הוא את הנהג

משהיה קטן, והוא זוכר אותו כמו עכשיו איך היה ילד בגן. שאל ר' יצחק מה הוא שמו של אותו אחד, ורצה חברו לענות לו מיד. אך הסתפק אולי אסור לו על פי ההלכה, ועדיף שיחסום את פיו ויביא לעצמו ברכה.

תמה ר' יצחק וקרא: הרי ראינו יחד מה שקרה, ומדוע אם אדע את שמו תהיה עבירה. וכעת שואל אם צודק הוא ויוכל החבר לאומרו, או שהוא טועה והצדק עם חברו.

אמרתי לו שאשרי חלקו ששואל מי צודק, לדעת מה לקרב ומה לרחק. וההלכה היא שאף שראה את הנהג בעיניו, וכל המקרה קרה לפניו, אסור לחברו לומר לו את שמו, שלא ישכון איסור לשון הרע עמו. שגדר לשון הרע אינו רק בדיבור רע על החבר, אלא כל שליצר הרע הוא עוזר, לגרום נזק או שנאה לחברו, הרי זה דבר שאסור לאומרו. כי אנשים יכולים לפרש, ובכח לומר ולהתעקש, שהוא אינו נהג זהיר, ועושה תאונות אפילו ביום בהיר, ופזיז הוא במעשיו, וימשיכו לרכל אודותיו, ולפרש את מה שקרה, שזה דבר נורא, וללבות את הדברים, במקום לעודד ולהרים. ואשריהם ישראל שרוצים לדעת את רצון בוראם, לדעת את ההלכה הצרופה באופן מושלם (חוט שני פרק א' הל' ג' ס"ק ג' אות ג' עמ' תל"א).

נזכה להתחזק בשמירת ההלכה, ולהביא לעולם כולו ברכה. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיוזק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

אדם שמחובר לזונדה ומכניסים לו מאכל בשרי דרכה, האם לאחר מכן יכול לאכול חלבי?

יכול לאכול אחר כך מאכל חלבי. (שו"ת ציץ אליעזר חלק יד סי' ע. וכ"כ בשו"ת מהרש"ם ח"א סי' קכג-קכד, גבי יום הכיפורים).

האם מותר בערב שבת לעלות לטיסה שתנחת בשבת?

אסור בהחלט אף אם הטייס גוי. (שו"ת ציץ אליעזר ח"א סי' כא אות יב. שו"ת אגרות משה או"ח ח"ג סי' צו. ילקו"י סי' רמח סעיף יד).

האם ניתן לברך ברכת 'מאורי האש', על נר המכוסה בטבלת זכוכית או שמא צריך להוריד את כיסוי?

אין לברך על נר המכוסה בטבלת זכוכית, ואף על פי שהוא נראה היטב מבעד לזכוכית. ומכל מקום אם הוא כבר בירך, אין צריך לחזור ולברך שוב. (ב"י סי' רצח. ש"ע שם סעיף טו. משנ"ב שם ס"ק לו. שו"ת יביע אומר ח"א סי' יז אות ט).

האם מותר לאשה להוריד בשבת איפור מהפנים?

מותר לאשה להסיר איפור בשבת. (שו"ת מנחת שלמה (ח"ב סי' י). ספר ארחות שבת ח"א עמ' תנב).

האם מותר לשתות תה או קפה לאחר שקיעת החמה קודם ההבדלה?

אסור לאכול או לשתות שום דבר משתחשק עד שיבדיל, מלבד מים שמותר גם לאחר שחשכה קודם ההבדלה, ותה או קפה בלי סוכר מותר קודם צאת הכוכבים. (ש"ע סי' רצט סעיף א. שלחן שלמה שם הערה ב בשם הגרש"א זצ"ל).

**היו שותפים
בחסד**

03-8000-770

מסעדת החסד' של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

כ-800
משפחות
מקבלות
מצרכי מזון

ארוחות
צהריים חמות

OPEN

המסעדה
פתוחה מדי יום

כ-200
ילדים
מקבלים
ארוחת חמה

**האמא הזו
לא הכינה
היום לאכול.**

לא כי היא עסוקה
פשוט אין לה אחה להכין.

לגימות של השראה הרב יצחק פנר כוחה של סובלנות

פאן איינג, מורה מצפון סין, החזיקה בתיקה טלפון סלולרי, כרטיסי אשראי ו-4,900 יואן, שהם כ-2,700 שקלים. איינג צעדה ברחוב, כאשר אדם רכוב על אופניים חטף ממנה את התיק וברח.

פאן החליטה לנסות ולהשיג את הגנבה בכוחות עצמה. היא צלצלה למכשיר הטלפון שלה, אך הוא היה מנותק. ואז היא החלה לשלוח הודעות.

"אני פאן איינג, מורה בחטיבת ביניים. ודאי עוברים עליך זמנים קשים. אם כך, לא אשים אותך", רשמה בהודעה הראשונה ששלחה לגנב, ולא קיבלה תגובה. "תשמור אצלך את הכסף אם אתה זקוק לו, אבל בבקשה תחזיר את שאר החפצים שלי. אתה עדיין צעיר, לתקן את שגיאותיך זה הדבר הכי חשוב", כתבה פאן באחת ההודעות הבאות ששלחה.

אחרי ששלחה למכשיר 21 הודעות שלא זכו לתגובה, בוקר אחד היא מצאה ליד מפתח ביתה את התיק, על כל תכולתו.

"פאן היקרה, אני מצטער. טעיתי. בבקשה סלחי לי", נכתב בפתק שהגנב השאיר בתיק. הוא אף נימק: "את כל כך סובלנית, אף על פי שגנבתי ממך. בכוונתי לתקן את התנהגותי ולהפוך לאדם ישר".

כשאתה מתנהג לאדם בכבוד, פעמים שאתה יכול להוציא ממנו אפילו את מה שהוא לקח ממך.

בפרשת השבוע מסופר שכל אחד מעם ישראל יצא ממצרים עם 90 חמורים עמוסים בכלי כסף וזהב. הכיצד? איך הוציאו עבדים-לשעבר כל כך הרבה כסף מהמצרים? ובפרט שהמצרים לא סמפתו אותם, בלשון המעטה.

אומר הפסוק: "והשם נתן את חן העם בעיני מצרים". הקב"ה הוא הבעלים על החן, ואם הקב"ה רוצה, הוא יכול לתת לאדם חן, שימצא חן אפילו בעיני השונאים שלו.

מה אנחנו יכולים לעשות כהשתדלות עצמית, למצוא חן בפגישה עם אנשים?

בואו חיוביים, אתם מקרינים את מה שאתם מרגישים. בני ישראל באו למצרים בבקשה לשאול מהם - לא לקחת באגרסיביות.

למדו להקשיב יותר מאשר לדבר. ענווה תועיל הרבה יותר משחצנות. ולסיום, התייחסו לכל אדם שאתם פוגשים, כאילו היה האדם החשוב ביותר שאי פעם תפגשו.

ויהי רצון שנמצא חן בעיני אלוהים ואדם.

■ "כבוד הוא המטבע היחיד שיש לו ערך בכל מקום בעולם."

חסע פנימי שקט

א פ

אחד לא ממש הבין אותי. אפילו אני בעצמי לא הבנתי. אני אפילו למדתי ברצינות. אבל בפנים... בפנים משהו

תמיד היה ריק. אני זוכר את עצמי יושב מול הגמרא, העיניים עוברות על הדף, אבל הלב? הוא לא היה שם. משהו ניתק את השקע כאילו מבפנים.

ניסיתי להתאמץ. חזרתי על שיחות מוסר, ביקשתי ברכות, הלכתי ליועצים, הלכתי לרבנים. אמרו לי: "תתאמץ יותר", "תשקיע עוד". אני השקעתי, אבל הרגשתי כאילו אני דוחף קיר מבטון. שום דבר לא זז. וככל שלא זז כך הרגשתי פחות שייך. כלפי חוץ הייתי אברך מן השורה, אבל בפנים הרגשתי כמו נווד.

המשבר האמיתי הגיע כשהבת השנייה שלי נולדה. פתאום מצאתי את עצמי לא מסוגל לתפקד. לא בלימוד, לא בבית. הייתי מתוסכל, עייף, עצוב. בכל יום קם מאוחר יותר, מצאתי את עצמי מתרחק מהחברים. לא ידעתי להגדיר את זה אז, אבל היום ברור לי: הייתי בדיכאון.

אף אחד לא יודע. אשתי ניסתה לעודד אותי, אבל לא הבינה מה עובר עליי. עד שיום אחד, כששכבתי במיטה באמצע הבוקר, שמעתי את הבן שלי אומר לה: "אמא, למה אבא תמיד עצוב?". המילים האלה שברו אותי. אני חייב עזרה.

אחרי הרבה התלבטות, קבעתי פגישה עם איש מקצוע. ישבתי מולו, רעדתי כל כולי, ובקושי הצלחתי לדבר. אבל משהו בו הרגיע אותי. לא התחלתי להבין. כל השנים ניסיתי להתאים את עצמי לתבנית שלא היתה מתאימה לי. לא חיפשתי את הקשר שלי עם ה'. רק ניסיתי "לעמוד בציפיות".

בטיפול, חזרתי לעצמי. חיפשתי את הייחוד שלי. כיום דווקא אני נבחרתי להוביל קבוצה קטנה של נערים שיצאו מהשיבה. אני מלמד אותם פעם אחת, בגובה העיניים. פתאום, אני פורח.

ולמה אני משתף את זה? אני למדתי שפעמים, הדרך חזרה מתחילה רק כשמפסיקים להילחם עם מי שאנחנו. כי גם כשנראה שהכל אבוד - עדיין יש בתוכנו אור. צריך רק להעז ולהאיר אותו.

מעבירות
ערכים

מעשירות
את הידע

ומפתחות אינטליגנציה רגשית

חפשו בגוגל "ענפים לילדים"
ותהנו מצפיה קסומה

תכנים חינוכיים לילדים

סדרות האנימציה של "ענפים"
מעניקות מסר משמעותי
כזה שכל הורה יכול להרגיש בטוח.

הסגולה הבדוקה

לפרי בטן תחול על אחותי הנשואה כבר מזה עשר שנים ולא זכתה לילדים".

החתן, ששמע באותו רגע את בקשתו של אותו אברך מתלמד, הבין כי ברכתו של אב בית הדין אינה ברכה פשוטה, אלא שווה הרבה, הוא מיד חזר בו והכריז:

"אני חוזר בי! אני מסכים לדברי כבוד אב בית הדין ומוכן לשלם לצלם את כל המגיע לו ברגע זה, ובלבד שכבוד אב בית הדין יברך אותי ואת כלתי בפרי בטן".

"זה כבר מאוחר מדי", השיב אב בית הדין לחתן, "לאחר שלא הסכמת להצעה, גילית שאינך באמת מעוניין בכך, ולכן איני מוכן לעשות איתך עסקה זו".

החתן לא רצה לוותר על אותה הברכה והחל ממש להתחנן על נפשו: "לא, לא, אני באמת מוותר לך", אמר, וכדי להראות שהוא מתכוון לכך, הוציא מיד מכיסו צ'ק כדי לשלם לצלם, "ובלבד שיתן לי הרב את ברכתו היקרה".

אב בית הדין שתק כמה רגעים והרהר מעט. "אתה, החתן תשלם לו את הסכום, ואני אברך אותך שתזכה לפרי בטן. אך גם את האברך המתלמד שמסר נפשו והיה מוכן לשלם לצלם את הכסף ובלבד שתזכה אחותו בפרי בטן, גם אברך בפרי בטן בריא ושלם".

כולם היו מרוצים מהפשרה, החתן כתב מיד צ'ק לצלם ונפרד ממנו בידידות, ואב בית הדין עמד בנוכחות הדיינים וברך את החתן ואת אחותו של האברך, שיזכו עוד השנה להתבשר בבשרות טובות.

באותה שנה נפקדה הכלה אשת החתן בבת, וכמוה נפקדה אחותו של האברך אף היא באותה שנה בבת בריאה ושלימה, אחר עשר שנים! של ציפייה ארוכה וקשה לפרי בטן.

לעיתים וויתור נראה לנו כמו משהו שהוא מלפנים משורת הדין, אבל תמיד חשוב

לאחר שבדקו את כל הצדדים, נשאר בית הדין בספק:

מצד אחד החתן לא קיבל את העבודה כפי שדרש וציפה, מצד שני הצלם עשה כל אשר ביכולתו, על כן, מחוסר ראיות נשאר בית הדין בספק.

מכיוון שכך, פנה אב בית הדין אל החתן ואמר לו: "תראה חתן יקר, הרי החתונה כבר היתה, וכעת אתה יוצא לחיים חדשים עם כלתך. הצעתי היא לך שתוותר לצלם ותשלם לו את כל הסכום שקבעתם ביניכם על עבודתו, וכך בוודאי תזכה לחיים טובים עם רעייתך. אם תשאיר את הצלם עם צער וקפידה, הדבר לא יוסיף לכם".

אב בית הדין לא הסתפק בכך ואמר לו: "תראה, אם תוותר לצלם ותשלם לו את כל הסכום, אני אברך אותך בנוכחות הדיינים שתזכה עוד השנה לפרי בטן".

שקט השתרר בבית הדין והכל חיכו לשמוע את תגובתו של החתן. אך לתדהמתם הרבה, החתן נעמד לעיני כולם ואמר: "איני מוכן לוותר לו, לא אשלם לו שקל נוסף על העוול, שנגרם לי".

כל הנוכחים בבית הדין היו המומים. לא בכל יום נשמעת פניה נרגשת מאב בית הדין אל אחד הצדדים בתוספת ברכה כי אם יוותר ולא יעמוד על דעתו, הוא יזכה לפרי בטן, ואם זה לא מספיק, הוא מסרב לקבל את הברכה.

באותו הזמן, נכח באולם בית הדין אברך שהגיע על מנת להתלמד כיצד נעשה דין תורה, ומיד כששמע את פנייתו של אב בית הדין לחתן, הוא התרגש מאוד ואמר: "כבוד אב בית הדין, אני מוכן לשלם לצלם את כל תוספת התשלום שמגיעה לו מהחתן, ובתמורה לכך אני מבקש שהברכה של הרב

ויתור אחד במהלך דין בבית הדין, הוביל לנס מרגש שניפץ שנים של ציפיה | תוותרו - תרוויחו יותר!

הסיפור אירע בבית-הדין בעיר חולון. אל בית הדין הגיעו ל-'דין תורה' חתן טרי, והצלם שצילם את חתונתו. הצלם הגיע לתבוע את החתן, מפני שלאחר שצילם והסריט את החתונה, החתן לא היה מוכן לשלם את כל הסכום שנקבע מראש.

החתן מצד שני טען, שאין הוא מוכן לשלם את כל הסכום שנקבע עם הצלם, מפני שהצלם לא עשה את עבודתו כראוי, ומדוע? רבנים חשובים רבים הגיעו לחתונה ולא צולמו, ולכן אין לחתן מזכרת מנוכחותם בחתונה, והדבר מצער אותו מאוד ועל כן אינו מוכן לשלם לצלם את כל הסכום, שכן הוא לא עשה את עבודתו נאמנה.

הצלם, טען מנגד, כי השתדל לעשות את הנדרש ממנו, אך הסיבה שלא הספיק לצלם את כל הרבנים החשובים שהגיעו לחתונה, היא מפני שהרבנים הגיעו לדקות ספורות והתערבבו בקהל הרב שנכח בחתונה, לכן הוא לא הספיק להגיע לכולם ולצלם בטרם אותם לפני שעזבו את החתונה.

בית הדין שמע את הטענות והחל לדון ולחקור בצדדי הדין על פי כללי התורה.

בתרומה שלכם אתם
מאכילים בפועל
תינוקות רעבים
בואו להיות חלק >

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות
התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרונות, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

אמונה שעוברת מדור לדור

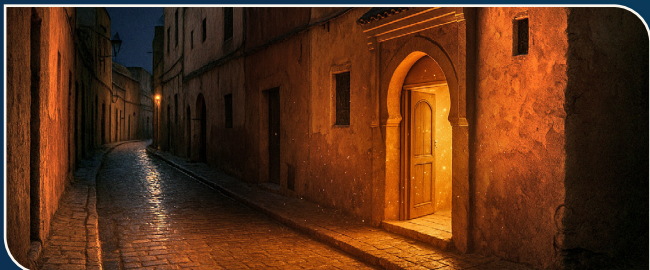
נאמר בפרשה: "לִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בְּנֶךְ וּבִן־בְּנֶךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְוֹתַי" (שמות י ב). התורה לא אומרת "תלמד", "תסביר" או "תענה". היא אומרת: "תספר".

שהסיפור יהיה חי, מלא דמעה ורגש, שמגיע ישר ללב. כי אמונה יהודית לא נלמדת רק בשכל - היא נקלטת בעיניים, נשמעת באוזניים, נטמעת בנשמה שרואה ומחקה, כפי שנאמר צדיק באמונתו יחיה.

גדלתי במרקש שבמרוקו, בבית צנוע אך מלא אור. אני זוכר את אמא ע"ה עומדת בליל שבת מול הנרות. היא לא ממהרת. היא עוצמת עיניים, מכסה את פניה, ולוחשת: "רבי דוד ומשה... רבי עמרם בן דיוואן..." ואז היא בוכה - בוכה בשקט, אבל מכל הלב, שופכת את נשמתה לפני הקדוש ברוך הוא.

כשהיינו חולים או כשהפרנסה הייתה צרה - היא לא נפלה לייאוש. היא קמה, נסעה שעות לקברי צדיקים, הדליקה נרות ובכתה. היא האמינה בכל נים ונים שבלבה ששומעים אותה למעלה.

אמנם ילד קטן הייתי, אבל האמונה נצרכה בי. לא הייתי צריך ללמוד

אמונה מספרים - פשוט ראיתי אותה חיה ונושמת. ראיתי איך אמא מדברת עם ה' כמו עם אבא אוהב - בלי מסכות, רק עם לב פתוח ושובר. והאמונה הזאת נכנסה לנו לעצמות.

גם מי שהתרחק עם השנים, גם מי שהתבלבל - ברגע של משבר, הוא מוצא לפתע את עצמו מדליק נר, לוחש "שמע ישראל", או נוסע לקבר צדיק. כי מה שנכנס ללב של ילד - לא יוצא לעולם.

זה בדיוק המסר של פרשת בא: אל תגידו לילדים "תאמינו" - אלא פשוט תחיו את האמונה מולם. כי הם ישכחו אלף דרשות ושיעורים, אבל לעולם לא ישכחו אמא שבוכה מול הנרות, אבא שמנשק את המזוזה, סבתא שמברכת בידיים רועדות בערב יום כיפור. זה ה"הִתְעַלְלָתִי לְבִנְךָ" האמיתי. זו יציאת מצרים שנמשכת בבית שלנו, בכל יום מחדש.

להזכיר לעצמנו שבפעולה שאנו מוותרים אנחנו יוצאים מרוויחים. כי מלבד זה ששמחנו את הצד השני, אנחנו גם בדרך להשלים את עצמנו ולעבוד על המידות שלנו, שכולנו נולדנו חסרים. וזו גם הזכות הגדולה של הוויתור, שני הצדדים מרוויחים, וזה עוד קודם הנחת רוח הגדול שאנחנו משמחים את אבא שבשמים על כל וויתור ולו הקטן ביותר.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeamalon@gmail.com

החיזוק היומי מהרב יגאל כהן

ישירות אליכם לווצאפ

שלחו הודעת "צרר" למספר
058-77-36363

סרטוני ילדים ב AI

לימוד יומי בחובת הלבבות

עלוני שבת, סרטוני חיזוק ועוד... 6

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

אדם של אמת

אחרי 120 שנה אדם עולה לשמיים, מקבלים אותו המלאכים ומושיבים אותו על כיסא השופט בבית הדין ואומרים לו: "אתה תראה עכשיו סרט שמראה את כל מהלך חייו של יהודי אחר, מיהו שאתה לא מכיר. על כל מעשה לא טוב שהוא עשה, עליך להחליט על עונש כלשהו לפי רמת המעשה. הוא יושב וצופה בסרט, רואה כיצד אותו יהודי פגע באשתו, כיצד גזל ממקום העבודה שלו, כיצד שיקר, דיבר לשון הרע, לקח דברים שאינם שלו, לא שילם בזמן לעובדים, כיצד דיבר בצורה לא מכבדת להוריו ועוד ועוד... על כל מעשה שראה אמר: "אוי, זה באמת לא בסדר... על זה יקבל שנתיים!", "על זה יקבל 5 שנים!" וכן הלאה...

ואז חשפו בפניו את פרצופו האמיתי של אותו יהודי והוא ראה שזה הפנים שלו!

"אבל, רגע, מתי לא כיבדתי את אשתי?" הוא שואל ומוסיף "אני לא זוכר שעשיתי את כל הדברים האלה!"

"נכון", ענו לו, "כי עברו 70 שנה מאז אותה פעם שפגעת בה, ועברו 50 שנה מאז שגזלת ממקום העבודה... אבל פה זוכרים הכל".

אנחנו חייבים לדעת, יש דין ויש דיין. מעולם לא באתי בגישה מפחידה

לגבי התורה, לגבי האמונה, תמיד האמנתי שזה צריך לבוא מאהבה ובאהבה ועודני מאמינה בכל מאודי שאין דבר יותר גדול מתשובה מאהבה! וזה הדבר שאני משתדלת בכל כוחי ללמוד וללמד, אך אדם שהוא אמיתי, אדם שמגדיר את עצמו כאדם של אמת, חייב לראות את כל התמונה ואני מרגישה שזאת חובתי להכיר לכן אותה. אדם של אמת לא עוצם את העיניים כאשר מה שעומד מולו פחות מוצא חן בעיניו ומתנהג כאילו הוא לא שם... הוא משאיר את עיניו פקוחות ולומד להתמודד. אני לא מאמינה בגישה לפיה נותנים לגיטימציה לעשות מעשים שנוגדים את התורה או את רצון ה' רק כדי שזה ישמע טוב, נשים שניגשות אליי להתייעץ ואומרות שהן מעשנות בשבת אבל מוותרות על סיגריה אחת... אני אגיד לה שזה ויתור חשוב וגדול! ואשרייך שאת בוחרת בדרך הנכונה... ברור לי שזאת מסירות נפש בעבורה לאחר שנים ארוכות בהן היה ללא שום גדר או איסור לכאורה... אבל אני לא אגיד לה שזה הופך את שאר הסיגריות למותרות, ודאי שזה איסור גמור! את האמת צריך לדעת! ועם זאת, יש דרך לעבור וזה בסדר שאדם יעשה את הדרך בקצב המתאים ביותר עבורו (עם הדרכה של רב/רבנית! לא להחליט לבד! חייבים ליוו!), העיקר שאדם נמצא בעליה! העיקר שיש התקדמות מתמדת! העיקר שלא עומדים במקום או חלילה חוזרים אחורה. וגם אם הייתה נפילה, לומדים לקום! וזאת הגדולה עליה דיברתי קודם, הגדולה המופלאה הזאת של עם ישראל שיועד למצוא כוחות ממש יש מאין כדי לקום ולהתגבר, כדי להמשיך ולקדש את החיים!

נחזור לענייננו.

אם אני לא יודעת מה עליי לתקן בעולם בעקבות המעשים שלי ואיני יודעת מהו התיקון שלשמו ירדתי לעולם, כיצד אני יכולה לקבוע מה הוגן ומה לא? יותר מזה אגיד לך... בורא עולם תמיד יושב על כיסא הרחמים ולא על כיסא הדין ונותן לאדם יסורים שאינם כפי המעשים, כלומר מתוך רחמיו הוא נותן יסורים קלים יותר... לא כי מגיע לי שהוא ירחם עליי, הוא פשוט אוהב אותי.

פשוט. אין משהו אחר, זאת אהבה.

אז למה נדמה לי שאני יכולה לבקר אותו על מעשיו? האם אני חכמה ממנו? האם יש לי את היכולת לראות מתחילת העולם ועד סופו ולהכיר את כל התיקונים, המעשים, הגלגולים?

אמונה לא נמדדת כשהכל טוב. אמונה לא נמדדת כשהכל מסתדר לי, כשאני מצליחה ופורחת, כשיש בעל נפלא וילדים בעלי מידות טובות, כשיש לי עבודה שאני אוהבת, כשלא חסר לי כסף, אני בריאה ויש לי משפחה אוהבת וחברות טובות, כשיש לי את הבית שרציתי ומידות גוף 'לפי הספר' (מי כתב את הספר הזה?!), כשאני מצליחה לקיים מצוות בשמחה וברצון, בקיצור - הכל הולך טוב! אז להגיד לבורא עולם תודה ברגעים כאלה, זאת לא חכמה גדולה... אני צריכה לומר תודה, כמובן, כי שום דבר אינו מובן מאליו, אך זה לא קשה לי לומר תודה או להאמין כשהכל טוב...

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לתת אוכל או שתייה לאדם שאינו חברך?

לפי ההלכה אסור לתת מאכל או משקה ליהודי שאנו יודעים שהוא לא יברך על המאכל או המשקה, כיון שאנו מכשילים אותו באכילה או שתייה בלי ברכה.

אמנם בזמננו שישנם יהודים רבים אשר דבר כזה (כלומר ההימנעות מלתת להם מאכל או משקה), יכול לגרום להם לריחוק מהתורה, לכן אין להימנע מלתת, ורק להשתדל להסביר להם בעדינות שצריך לברך תחילה קודם שאוכלים או שותים. ובדרך כלל

רוב אנשים לא מתנגדים לכך.

אפשרות נוספת: תברך היא בעצמה בקול רם ותכוון להוציא ידי חובה את אותו היהודי שאינו מברך.

האם מותר לנקות את רשת המנגל בבצל טבול בשמן?

ישנם כאלו שסוברים שעדיף שלא לעשות כן, כיון שזה גורם ביזיון לבצל, ואסור לנו לגרום ביזוי למאכלים. אבל מנהג העולם להקל בזה, ויש להם על מה שיסמכו. כיון שיש בכך תועלת וצורך לאדם, לא נחשב הדבר כביזוי.

סדקי את הקוד
והשאירי פניה

מתחזקת
מהסרטונים
ולא יודעת איך
להמשיך?

יש לך שאלות
באמונה?

מעוניינת בשיעורי
תורה ליד הבית?

ענפים זה
הבית שלנו

המפתח לכל הצלחה

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

שינויי מזג האוויר

שאלת את עצמך פעם מה 'הופך' אותך? תחשבי על זה, מה גורם לך פתאום לשנות את מזג האוויר מ-שמח ל-קשוח? מאשה נינוחה ושמחה לפרצוף ממורמר ועצבני? כל אחת תביט פנימה, דווקא שהכל רגוע ונחמד, ותחשוב - מה הופך לי את המצב רוח בקיצוניות? מה גורם לי ברגע להשתנות ו"לכעוס" על העולם? לכל אחת יש משהו פנימי פנימי שמנהל אותה, רק את תדעי את זה, בהתבוננות עמוקה שלך תוכלי לגעת בנקודה.

לא מדובר על פתרונות, או לשנות את המצב, אלא רק לדעת. המודעות הזו נותנת המון.

כשאת תדעי מה מפעיל אותך, מה גורם לך לשנות את פרצופך בלי שום סיבה הנראית לעין, אלא רק את בתוכך יכולה להבין מה היה פה ולמה כך השתלשלו העניינים.

הנקודה הזו, הרגישה והפנימית, בכל פעם שתתקלי בה בכל מיני מצבים בחיים, תזכרי שהיא זו שמפעילה אותך

עכשיו, ואת צריכה לעבוד על עצמך ולא לתת לזה לנהל אותך... אלא את תנהלי את הסיטואציה.

השאיפה שלנו היא להיות שולטים על היצרים שלנו, ולא להפך. ברגע שאנו מודעות לעצמנו, מה מפריע ומה מנהל אותנו אפילו בתת מודע, אנחנו יכולות להיות בקלות יותר שולטות ולא נשלטות.

תחשבי שהסיבה שלך באותו רגע לא מבינה מה קורה לך, את פתאום נחמדה ורגילה וכשנוגעים לך בנקודה הרגישה על ידי משהו קטן אפילו, מיד את משתנה ונהיה לך פרצוף חמוץ.

איך בעלך יתמודד עם זה? איך חברה שלך תבין אותך? איך ההורים שלך אמורים לנחש מה עובר בלבך?

אם את לא תהי מודעת לעצמך, אף אחד לא יעשה זאת במקומך.

תחפרי מעט פנימה, קצת אחורה ותביני מה מפריע לך ותתקדמי עם זה הלאה. כך תוכלי להסביר את עצמך לסובבים ולקבל יותר הבנה וחמלה גם אם זה משהו טיפשי כביכול בעיני אחרים. והכי חשוב זה את בעיני עצמך, שתביני למה זה קורה, מה היה כאן ואיך בפעם הבאה תשתדלי לגרום לתגובה שלך להגיע מאוחר יותר או בכלל לא.

זה עוזר, תנסי. שבת שלום!

המראות האלו, הוקמו ה"צבאות" של העם, ההמשכיות של עם ישראל. תבינו כמה גדולות הן הן, מוכנות לסכן עצמן בעבור מצוות הטהרה. היו זמנים שמצוות הטבילה הייתה מסירות נפש של ממש: ביום מן הימים הופיעה במשרדי ה'חברא קדישא' אשה בוכייה וסיפרה כי בעלה הלך לבית עולמו והיא מבקשת לסדר את קבורתו. מבטאה הכבד הסגיר את מוצאה הרוסי, ולאחר שביררו את יהדותו של הנפטר, קבעו את סדרי הלוויה. נשאלה האישה האם בעלה הותיר אחריו ילדים, וזו ענתה בעצב ובשליה, כי מעולם לא היו להם ילדים. ההלוויה יצאה לדרכה, האשה ו'החברא קדישא' היו מלוויו היחידים של האיש. כשהגיעו למקום הקבורה, ביקשה האשה להספיד את בעלה. היא הבטיחה שזה יהיה קצר ואלו היה מילותיה: "הערש'ל הערש'ל" וקולה מתייפח. "אתה כעת עולה לבית דין של מעלה ובלבך מקנן חשש. החשש שמא יתבעו אותך בשמיים על כך שלא השארת ילדים אחריו... אני עומדת כאן לפני מיטתך, ואומרת לך כי אין לך כל סיבה לחשוש! הרי הנך יודע שכאשר היינו ברוסיה במשך למעלה מ-40 שנה, לא היתה לי אפשרות להגיע למקווה טהרה, 40 שנה! וכשהגענו לאמריקה היינו כבר מבוגרים מדי... אל תדאג הערש'ל! אני בטוחה שלא יתבעו אותך בשמיים על כך..." סיימה האשה את דבריה וידעו אנשי ה'חברא קדישא' כי הערש'ל זה- מקומו בגן עדן מובטח... תבינו את מסירות הנפש שהזוג הזה עשה כיוון שלא יכלו לקיים את מצוות הטבילה! אז אנחנו ברוך ה' שנמצאות בזמנים אחרים והמקוואות של היום מפנקים במיוחד, ודאי שנעשה השתדלות לקיים המצווה החשובה... שבת שלום!

תאריך
מזכרת הרבנים
התאריך גולן

מסירות שבונה דורות

ידוע הדבר, שבזכות נשים צדקניות נגאלנו, ובזכות נשים צדקניות נגאלו בע"ה. המצרים העבירו בפרך את הגברים של עם ישראל עד שנחלשו מאוד ונשברה רוחם. הרי איך ישא הבעל את עיניו לאשתו? הוא רוצה לפרוש את חסותו עליה, להגן, לפרנס ולהוות דוגמא, ועכשיו הוא עבד מושפל... והנשים היהודיות הצדקניות? הרי יכלו חס ושלום להתבולל! לקחת להן איזה גבר מצרי ש"גן עליהן"... חשבו על זה, ככה נעלמות אומות- הגברים של האומה המנוצחת נהפכים לעבדים ואילו הנשים נישאות לאומה המנוצחת כדי לשרוד. כשאחרון הגברים של האומה המנוצחת מת-כך נעלמת גם האומה אבל לא ולא! נשות ישראל המשיכו לראות את הטוב שבבעליהן, לכבד ולאהוב אותם. מה הן עשו? כיוון שראו שהמצרים לא מאפשרים לבעליהן לחזור לביתם, היו מגיעות לשדות ומביאות איתן מים ששאבו כדי לחמם לבעליהן ודגים שהיה הקב"ה מזמן להן בתוך המים. כך היו רוחצות את בעליהן ומאכילות אותם. היו מביאות איתן מראות והייתה כל אשה מתקשטת לפני בעלה, ככה היו מרגילים עצמם באהבת איש לאשתו. וכך המשיכו לפרות ולרבות... את המראות האלו בהן התקשטו הנשים, לקח הקב"ה כנדבה למשכן! (מדרש תנחומא) אמר עליהן שהן חביבות עליו יותר מכל הנדבות שתרמו עמ"י, כי בזכות

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

הגיע מלאי

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלוש'
רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

תלות או הישענות (ג)

בשבוע שעבר דברנו על מאפיין מספר אחד, השבוע בע"ה נדבר על מאפיינים שתיים ושלוש.

1. פחד מנטישה: חרדה מוגזמת מפרידה או אובדן תמיכה. חרדה זו שכיחה מאד בקרב תינוקות וילדים צעירים, ומהווה חלק מהתפתחותם התקינה. כי תינוק הוא במהותו הטבעית 'תלותי'. אך כאשר החרדה מופיעה בגילאים בוגרים יותר, ובמצבים בהם החרדה מוגברת או פוגעת בתפקוד התקין של האדם - היא נקראת הפרעת חרדת פרידה או אובדן תמיכה.

חשוב לציין שמי שנמצא במצב חרדתי חייב טיפול מקצועי, ואין במאמרים שלנו תחליף לטיפול מקצועי, מטרת המאמרים להציף את הדברים ולזהות את הבעיה, ולאחר זיהוי הבעיה לפנות למטפל מקצועי בלבד.

אני לא נכנס לעצם החרדה והשלכותיה, אלא רק לעניין הקשור אלינו שבדרך כלל התלותי הינו גם חרדתי, מאחר והוא תלוי בדעת השני הוא נמצא במצב של חרדה במי שהוא תלוי בו, שלא יעזוב אותו או לחלופין שלא יפגע הקשר מאותה דמות.

לכן גם פה צריכים לתת 'חוסן' לילד המתבגר, ובטחון עצמי שהוא מסוגל להתחיל, והוא אינו זקוק למאומה.

ונעבור למאפיין השלישי:

2. התנהגות כנועה: נטייה להיות "דביק" וצייתן כדי לשמור על הקשר.

התנהגות כנועה מתארת דפוס של ציות, תלות ופחד מנטישה, בה אדם משעבד את צרכיו לטובת אחרים ומעביר אחריות על חייו, ויש לו נטייה להיות 'דביק' לצייתן לכל דבר העיקר לשמור על הקשר התלותי. ופעמים אף מביא איתו להמנע מהבעת רגשות שליליים כמו כעס על מי שתלוי בו, הנובע מפחד ולא מכבוד וההערכה.

וגם לעניין זה צריך לנהל דפוס התנהגות שונה, לתת לילד מרחב עצמי, לא לתת לו להיות 'דביק' ולהמנע מלשאל כל פעם איפה אתה, או חקירה מעמיקה כשהוא חוזר באיחור. פעמים שהוא תליתי בחבר גם שם לדאוג למרחב האישי.

כן לתת לילד מקום להביע את הרגש שלו, כגון: שלא היה לו נח בעניין מסויים. אפשר לתת לו את זה בלי לעבור על כיבוד אב ואם, ואין זה מוריד מההערכה, כי צריכים לכבד את ההורים ממקום אמיתי, ולא ממקום מלחץ.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון רב קהילת
"משכנות התורה", מרצה ומטפל

פתאום מסתכלים אחרת

הטלפון צלצל. אמא שלו. 'אני רק רוצה לדבר איתך לרגע...' ואני ידעתי - הוא סיפר לה...

בפרשת בא, לפני מכת בכורות, התורה מתארת: "וְלָכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְץ קֶלֶב לְשׁוֹנוֹ" - אפילו כלב לא נבח על בני ישראל לא יחרץ קלב לשונו.

החפץ חיים (שמירת הלשון ח"א שער הזכירה פ"ח) מביא מהגמרא בפסחים: "כל המספר לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים, שנאמר 'לא תשא שמע שוא' וסמך ליה 'לכלב תשליכון אותו'. והטעם, כמו שכתב המהר"ל מפראג, כי הכלבים היו שומרים את עצמם מלחרוץ לשונם, כמו שכתוב 'ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו'. והאדם, אשר חלק לו ה' בינה ודעת, לא יכול לעצור את יצרו מזה - על כן הוא גרוע ממנו.

אם כלב יודע מתי לשמור על שתיקה, כמה אנחנו צריכים לדעת מתי לשמור את הפה סגור - במיוחד לגבי מה שקורה בתוך הזוגיות שלנו! לפני כמה שנים התקשרה אלי אמא מודאגת: "הכלה שלי ממרת לבן שלי את החיים! אתה חייב לעזור לי לשכנע אותו להעיק אותה!"

שאלתי מה היא עושה לו? והיא סיפרה דברים רגילים ושגרתיים - ריבים קטנים, אי הבנות.

שאלתי את האמא: "איך מערכת היחסים שלך עם בעלך?" והיא ענתה: "אני גרושה".

הבנתי. האמא הזאת לא ידעה להתמודד בתוך מערכת היחסים שלה - ולכן היא מחבלת במערכת היחסים של הבן שלה, במודע או שלא במודע. כנראה שהיה להם ריב, הוא ברח לאמא שלו, שיתף אותה. הוא חזר הביתה והתפייס עם אשתו. אבל מאותו רגע, אמא שלו התחילה לטפס: "אשתך לא טובה בשבילך".

למה זה כל כך הרסני? כי כשאנחנו משתפים אנשים אחרים, אנחנו מכניסים את דעותיהם ואת תפיסת עולמם לתוך הזוגיות הסוריאליסטית, האינדיבידואלית והאישית שלנו!

הזוגיות שלכם פועלת לפי חוקים פנימיים משלה - חוקים שאינם הגיוניים או מקובלים עבור צופים מבחוץ. מה שעובד אצלכם לא עובד אצל אחרים. מה שמקובל אצלכם נראה משונה לאחרים. הדינמיקה שלכם היא רק שלכם.

כשמתחננים, מקדשים עם טבעת - חומה עגולה. מה שבתוך החומה - נשאר בתוך החומה.

אני זוכר זוג שהאשה שיתפה חברה בריב. החברה הוסיפה שמן למדורה: "את יותר מדי טובה לו!" השבוע אחרי הם התפייסו - אבל החברה המשיכה לזכור ולהשפיע.

ואם יש צורך לשתף? רק גורם מקצועי - מטפל, רב, יועץ. לא חברים שיש להם דעות אבל אין להם הבנה. ובוודאי לא משפחה שתסתכל על בן הזוג שלך בעיניים אחרות מעכשיו.

אם כלב יודע מתי לא לחרוץ לשונו. מה איתנו?

יש + מזל + לישראל

הרב אלד נרי

מנהל רוחני בישיבת "גל ליבי"

חודש שבט - מזל דלי

שבט שלום לכל הקוראים היקרים אנחנו נכנסים לחודש שבט ואיתו למזל חדש מזל דלי.

בני מזל זה מסוג האנשים הסקרנים שרוצים לדעת כל דבר חדש. סקרנותם גדולה מאוד מכל דבר שרואים או שומעים.

הסקרנות תכונה שיכולה מאוד לאתגר את הסובבים אותו, כי לבני אדם לא נעים שיוורדים לחייהם, ורוצים לדעת עליהם כל דבר, ולכן חשוב מאוד לאזן את התכונה הזו, לשם כך נלמד עליה יחד כדי שבס"ד נוכל לצלוח זאת. הסקרנות היא בעצם הרצון לגלות את הנסתר, מה שלא כולם רואים או יודעים, והקב"ה טמן זאת באדם מהסיבה שהקב"ה בעצמו הוא

נסתר בבריאה, והאדם שתפקידו להידבק בבוראו עליו למצוא אותו, דהיינו לגלות היכן הוא. וניתן דוגמא קטנה, כשאדם בריא ברוך ה' והוא מתבונן לעומק בנסתר שלא כולם רואים, שבעצם ה' עושה אותו בריא ומפעים את לבו, הידיעה הזו היא מכח הרצון לגילוי (סקרנות) שיש באדם.

הכלל בעבודת הנפש הוא שכאשר יש דחף/רצון, אם לא נותנים לו מענה נכון אז הוא מתפרץ בצורה לא נכונה ובדרך כלל מזיק, אבל כאשר יתנו לו מענה נכון, אז כבר לא יצטרך לפרוץ באופן הלא נכון, כמו למשל בשיניים של האדם הם רוצות לגדול, לצאת החוצה, אם אין להם מקום מסודר אז הם פורצות מהצד באופן לא מסודר שמזיק, הפתרון הוא לתת להם מקום מסודר לצאת, ואז הם נרגעות.

אותו רעיון גם כאן, כאשר האדם יחליף את סקרנותו בדברים של הבל, שלא נותנים לו כלום, לחיפוש עומקי הבריאה עומקי נפשו, ויחפש שם את הבורא יתברך, ימצא שלוה ונחת בחייו, ויחיה חיים נעימים בדבקות בבורא, ויחסוך לעצמו המון חוויות לא נעימות מהחברה.

השבוע האחרון בחיים

רבי חיים פרידלנדר זצ"ל, משיגיה הרוחני של ישיבת פוניבז', חש פעם בשיניו ופנה לביקור רופא. הרופא ערך בדיקות והפנה אותו לבדיקות מעמיקות בבית החולים, שם התגלה הנורא מכל: גידול ממאיר בלסת רח"ל.

הרב הוטס לניתוח בהול בארצות הברית, ושם לארץ לסדרת הקרנות. המחלה הלכה והתפשטה וההקרנות הלכו והתישו, אך למרות השפעתן המדכדכת הרב המשיך ללא לאות במסירת שיחותיו המאלפות. יום אחד התקיימה ישיבת צוות בביתו של ראש הישיבה, הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל.

רבי חיים פרידלנדר הגיע לביתו של הרב שך, ועל מפתן הדלת הבחין באחד מבחורי הישיבה.

"מה רצונך?", שאלו המשיגה.

השיב הבחור: "אני ממתיק שתסתיים ישיבת הצוות. יש לי שאלה לראש הישיבה".

המשיגה נכנס אל הבית, ומרוב חולשתו לא סגר אחריו את הדלת. הדלת נסגרה אך לא נטרקה, ומבעד לחריץ שנותר הביט הבחור בסקרנות בנעשה בתוך החדר.

המשיגה צעד לעבר ראש הישיבה. כל הנוכחים קמו לכבודו. המשיגה אמר משהו וכולם בכו. ראש הישיבה אמר משהו, ואז קם ללוות את המשיגה בדרכו החוצה. הבחור ניצל את בואו של ראש הישיבה, שאל את השאלה, קיבל מענה ושם אל הישיבה.

אבל הסקרנות לא נתנה לו מנוח. 'מעניין למה כולם בכו, ומה היו חילופי הדברים בין המשיגה לראש הישיבה', הרהר לעצמו.

למחרת פנה הבחור לאחד מרבני הישיבה שנכח באסיפה, וסיפר שהמתין מחוץ לביתו של ראש הישיבה וראה את המתרחש בפנים, והוא מאוד סקרן לדעת מה היו חילופי הדברים עם כניסת המשיגה שגרמו לכל הנוכחים לבכות.

הרב היסס, ולבסוף נענה לבקשת הבחור.

"אספר לך", אמר הרב, "אך בתנאי שבחודש הקרוב לא תספר על כך לאיש".

הבחור הסתקן שבעתיים. "לא אגלה דבר!", הבטיח.

וכה סיפר הרב: "המשיגה סיפר שהוא שב מבית החולים, ושם הודיעו לו שהם נכשלו בעצירת המחלה ולפי הערכות הרפואית נותרו לו רק שבועיים לחיות. בימים אלה לא יכאיבו לו לחינם עם טיפולים, אלא רק יינתנו לו משככי כאבים, עד ש...". הבחור נשך את שפתו בכאב. עכשיו הוא הבין למה כולם בכו...

"אבל המשיגה לא בא לספר סיפורים", המשיך הרב לספר, "הוא בא לשאול שאלה: מי שנותרו לו שבועיים לחיות - במה ישקיע את זמנו? האם בלימוד התורה, אולי בעריכת ספריו לדפוס, או שמא בקשר עם המשפחה. מדובר בימים האחרונים של החיים..."

וכך השיב ראש הישיבה: "בזמן שנותר לאדם לחיות, שיעבוד על שיפור מידותיו! כי זה העיקר".

לרבי חיים פרידלנדר הספיקו ימים בודדים לליטוש אחרון של מידותיו הנעלות. זכותו תגן עליו.

אגב, לא צריך לחכות לימים האחרונים כדי לתקן את המידות. אפשר להתחיל מהיום.

תלונה שווה כפירה

אחת הנקודות המרכזיות שגורמות לאדם שמחה ואושר היא הכרת הטוב. כשהאדם מביט אל עבר הטוב ומכיר בו - הוא מרגיש אדם שמח ומאושר.

הטעות הנפוצה היא שהכרת הטוב שייכת רק לדברים גדולים ולאישגרתיים. הרי אף אדם לא מרגיש צורך לערוך סעודת הודיה על כך שהוא מצליח לנשום בכוחות עצמו, או מפני שלבו דופק כבר שנים ברציפות ללא שום הפרעה. אך ביום שאדם ניצל חלילה מתאונת דרכים או ממקרה רפואי מורכב - הוא מיד מרגיש צורך להודות ולהלל, למרות שבמשך כל חייו הוא היה נס מהלך, גם אם לא נתקל בשום בעיה.

הכרת הטוב שייכת כלפי חברים וקרובים שעושים איתנו טובה - וקל וחומר כלפי בורא עולם, שעושה עמנו חסדים גדולים ועצומים בכל שנייה ושנייה. אך לעיתים אנו נופלים בדבר שנראה קטן ולא משמעותי; ובאמת של הדברים, נקודה זו היא ממש יסוד היהדות ועיקר האמונה.

אין אדם שיוכל לומר בבטחון שמעולם לא התלונן על דבר בחייו. לפעמים אדם רוטן על מצבו הכלכלי, ולעיתים משדר אינחוחות ממצבם החינוכי של ילדיו. עד כמה זה באמת גרוע?

באחד משיעוריו של מורנו ורבנו, הרב יגאל כהן שליט"א, אמר הרב משפט קצר אך עמוק ועוצמתי: "תלונה שווה כפירה".

מורנו הרב הסביר שכאשר אדם מתלונן - בשורש התלונה נמצאת כפירה וחוסר הכרת הטוב. יהודי שמאמין שהקב"ה מנהל את העולם כולו בצורה הטובה ביותר, וברגע שמשוהו בחייו לא מסתדר והוא מתחיל להתלונן - הוא בעצם אומר לבורא עולם: "מדוע עשית כך וכך?" ואם נרד עוד טיפה לעומק, הרי שזה כאילו האדם אומר: "אילו הייתי אני בורא עולם - הייתי עושה אחרת." ואין כפירה גדולה מזו.

בתלונה ישנן שתי בעיות חמורות: גם כפירה וגם חוסר הכרת הטוב. אדם שמתלונן מניח בצד את כל הטוב שמקיף אותו, ובוחר לראות ולהתמקד דווקא במה שאיננו ברור לו - ולהתמרמר עליו. (וכידוע, עונשם של המתאוננים במדבר היה מהיר וכואב מאוד).

עד היכן מגיעה הכרת הטוב?

לפני תקופה, בתפילת שחרית יחד עם מורנו ורבנו שליט"א, מיד לאחר קריאת התורה - הרב קם ממקומו במהירות, כמעט בִּפְנֵלָה, וניגש לאחד המתפללים. ברגע הראשון לא הבנתי את פשר הקימה, אך בבידור קצר התברר שאותו אדם קנה לרב פתיחת ההיכל, והרב - מתוך עיסוקו בתפילה - לא שם לב שלא הודה לו. אך מיד כשנזכר, קם בזריזות גדולה והודה לאותו אדם.

הרב בחר להודות מיד גם על דבר שנראה לכאורה קטן, כי מי שמכיר טובה לבשר ודם - נהיה רגיש עוד יותר לטובות הגדולות שמגיעות מאת בורא עולם. וכמובן, גם להפך, כמאמר חז"ל: "כל הכופר בטובתו של חברו - סופו לכפור בטובתו של מקום."

שבת שלום.

לרכישה מהירה
סרקו את הקוד

הספר שיעודד אתכם ביום יום

בחסדך בטחתי

איך מסלקים חרדות? איך משיגים בטחון עצמי? איך נאהב את צמינו? איך לאהוב בני אדם? איך אפשר להצליח בזוגיות? כל זאת ועוד תמצאו בספר הנפלא שלפניכם!

יגל לנוער

העולם ועד עתה, לא שינו ממתכונת חייהם דבר.

אך את האדם ברא האלוקים עם יצר טוב ויצר רע, וכל חייו צריך הוא להתמודד עם עצמו האם להמשיך לאכול את הסטייק השומני אפילו שכבר שבע, או לעצור. האם לאכול ממתק מזיק לבריאות, או שמא להתגבר על כך. האם לשתות משקה עתיר סוכרים, או מים זכים ומרווים. האם להסתכל רק על מה שצריך, או שמא לתת דרוור לעיניו חלילה...

* * *

בפרשתנו הנפלאה אנו ממשיכים לחוות את גאולת עם ישראל, תוך כדי התעללות במצרים הרעים, שהעבירו והרעו לעם ישראל ללא הרף.

אך ישנה שאלה אחת שמטרידה באורח קבע את עם ישראל הקדושים שמגיעים לפרשה זו:

"וְאֵי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרָעָה", אם אלוקים הקשה את לבו, מדוע אפוא הענישו? ויותר מכך, היכן כח הבחירה שהבטיח הבורא לברואיו?

אולם, התשובה המפורסמת היא: מכיון שפרעה

ראה את הניסים הגדולים שבורא עולם עשה במצרים, ממילא ניטל ממנו כח הבחירה, ובוודאי היה חוזר בתשובה, ולכן בורא עולם הקשה את לבו, כדי לאזן בין הניסים שהוא ראה, לבין כח ההתלבטות וההכרעה בעשיית רצון ה', ובכך כח בחירתו היה זהה לשל כל אדם.

יוצא מכך, שבורא עולם נותן לכל אדם את האפשרות לקנות את עולמו (הזה והבא) בהחלטתו הבלעדית האם לעשות את רצון ה', או חלילה להפך.

אם הבנו את זה נכון, נכנס קצת לעומק העניין ונגלה, שמי שנותן לנו את כח הבחירה השקול, הוא זה שגם מציב בפנינו את הנסיון להכרעתנו.

ועוד מוכרח לומר, שיש בכוחנו להתגבר על הנסיון במאה אחוז, שאם לא, אזי מה הועיל הבורא לאזן את כל הבחירה בין הרע לטוב!

ואילו אנחנו, אמנם הגזמנו אתמול, אבל אכלנו בסך הכל 800 גר' סטייק אנטריקוט צלוי, והצרבות לא מפסיקות, למה לאריה מותר, ולנו אסור?

יש לי משהו לומר לך ווילי: מאז ועד היום, כלום לא

השתנה בתבנית חייהם של החיות. הם רוב היום נחים, כשרעבים, יוצאים לציד, ובהגיע שעת השינה, הם נרדמים, ובעצם הם כמו מכונה מתוכנתת לפרטי פרטים.

ולכן, כשהאריה אוכל בשר, הוא לא אוכל משום שתאוות האכילה בוערת בו, אלא כדי להשקיע את רעבונו, לעומת זאת, בשבעים שנות חיי עלי אדמות, ראיתי אנשים חולים ובריאים, שמנים ורזים, עצובים ושמחים. למה לדעתך יש הבדל בין החי למדבר, בדברים שהיו לכאורה אמורים להיות משותפים?

ועוד דבר מעניין אגיד לך שמת לב שהיופי בבני האדם שייך לנקבה, ואילו בבעלי החיים שייך לגבר?

למה אתה מתכוון? - שאל ווילי.

אסביר לך - ענה ג'ק: מי לדעתך יותר יפה ומרשים, האריה בעל הרעמה, או הליביאה? - הטווס עטור הנוצות, או רעייתו בגוונה האפור והמשעמם? - התרנגול על כרבלתו האדומה, או התרנגולת הקירחת? וכו'...? ולעומת זאת, המשיך ג'ק ואמר: כבר חמישים שנה שאני מכיר את רעייתי, ומאז ועד עתה, כל בוקר היא עומדת מול המראה, ומתאפרת במשך שעה ארוכה, ואילו אני לא זוכר מתי בפעם האחרונה הסתרקתי...

אלוקים ברא את בעלי החיים בתבנית קבועה מראש, ואין להם כח בחירה, ולכן מאז בריאת

חיזוק לנוער

הרב דוד פריון
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

אריה עם כולסטרול?

צלמי נשיונל ג'אוגרפיק התמקמו בין ענפי האקליפטוס, ותיעדו כיצד מלככים הבאפלו את העשב הטרי, לפתע הקיפו את עדר הבאפלו להקת אריות, האריות חיכו כ- 10 דקות לשעת כושר, ואז מתקפת הדמים האסטרטגית החלה, וכעבור 3 דקות מתחילת המתקפה, שתי באפלו שמנות, היו כבר בין מלתעותיהם האימתניות של האריות, שלא עזבו את המקום עד שלא הפכו את צמד הבאפלו האומללות לשלדי עצמות.

עם רדת החשיכה אומר ווילי לג'ק: תראה כמה מקום יש להם בבטן לאריות האלה, הם טרפו את הבאפלו כאילו זה לחמניה עם נקניק.

אבל יש לי שאלה אליך ג'ק: "כל אריה אכל עכשיו קרוב לחמישים קילו בשר שמן, ובארוחה הבאה יאכל שוב את אותה כמות. ופלא בעיניי, שמעולם לא ראיתי או שמעתי על אריה שסובל מכולסטרול גבוה.

אם לא עכשיו - אז מתי?

שבת שלום ומבורך, אחים אהובים!

במשנה בפרקי אבות (א', י"ד) מסיים הלל ואומר: "ואם לא עכשיו - אימת?"

כמה עוצמה יש במילים הפשוטות האלו.

כמה פעמים אנחנו אומרים לעצמנו: "אני אתחזק בהמשך", "אני אשתנה כשיהיה לי זמן", "מתישהו זה יקרה..." - אבל האמת? אם לא עכשיו, מתי?

החיים רצים. ההזדמנויות חולפות.

ולפעמים פסיעה קטנה ברוח, החלטה אחת טובה - יכולה לשנות מסלול שלם.

אומר לנו הלל הזקן - תתפוס את הרגע!

אל תחכה להיות מושלם כדי להתחיל, תתחיל - ובורא עולם כבר ייתן לך את הכוח להמשיך.

גם אם זה לא "באופנה", גם אם הסביבה לא שם - אם אתה רואה את האמת, אל תוותר עליה.

הרב יגאל כהן שליט"א מחזק אותנו שוב ושוב:

"אין זמן טוב יותר לעשות טוב - מאשר עכשיו."

אז נקום, נתחיל, ננסה - עכשיו.

כי עכשיו זה בדיוק הזמן שהלב שלנו פתוח, והשם איתנו.

שבת של התחלה חדשה ואור גדול!

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

קטנה

מלחמה
מאורע

פרק 43 תקציר:

אלי וסרולי הלכודים פסיס לאלף קופים על פנת לבכוח. האקנים סורצים את הסבב טנפצא בכוח של גרי. סצבו של גרי פדודר וזאק נואסות לזכא תנעלם.

בבית החולים

הרב שורץ הוא תלמיד חכם ידוע. אני בטוח שדעת תורתו תכנון אומנו בדדרר הנכונה.

הלא!

אוי, מה יהיה? מה יהיה עם גדי? ומה יהיה עם אלי וסרולי הנעלמים? אף אחד לא מוצא אותם באזור הלונה פארקו ומאין נגיע אל הפרופסור הנעלם?

אני חושב שנסע להוציא קרב שורץ.

בבית הרב

אה, כו. נמצא שם שכב מוזר. החוקרים כבר פצחו אותו.

האם מצאו משהו בראשו של הילד לאחר הנתיחה?

מה רצונכם, יהודים יקרים?

כבוד הרב. נקלענו לקצה נורא! בני עבר נתנו ראש על ידי רופא נוכל. מאז הנתיחה הוא סובל כאבים נוראיים.

מראה פניו המאירות ועיניו היקדות כבר משיכים את רוחי...

כבוד הרב, במקביל נעלמו הבו שלי והאחיו של האחיו בלעה אותם האדמה. אנהנו והוריו של האחיו בארץ כמעט משמעים מרב דאגהו והפרופסור שאמר לספל בגדי, גם אותו בלעה האדמה...

צריך לבדק שוב את החפץ ההוא, ולה' הישועה!

בדדרר אל הישועה?

כו. המשיכו לבדק את השקב היטב!

דייל: למה אתה מעלה לחם למטוס? נוסע: אני רוצה להוציא לחם מן הארץ

למה יש ארבעה גלגלים ומלא זבובים? - משאית זבל!

איזו ברכה קמצנים הכי אוהבים? ברוך שאכלנו משלו

מה השם השני של רבי מאיר בעל הנס?

תשובה מפרשת ויצא

היא שקעה באדמה.

נראה אותך

גולד

הילד/ה הזוכה

בניהו סימחייב מנווה יעקב

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי זוכו בפרס anafeamalon@gmail.com

אנחנו גל וליבי

מה שלומכם ילדים חביבים? שבת שלום ושבת חמימה לכולם.

ליבי: יגל אני צריכה שתעשה לי ואולי גם לילדים הצדיקים שכתת קוראים שורות אלו קצת סדר בבלאגן. אם אכלתי משהו וכבר הכנסתי אותו לפה שלי, ונוכרתי שלא ברכתי, מה עליי לעשות?

יגל: וואי וואי כמה השאלה הזו חשובה, וטוב מאוד ששאלת זאת.

תשובה זו תלויה מה אוכלים, אם אוכלים דבר שאפשר להוציא מהפה ולא נגעל ממנו (לדוגמא- אגוזים בוטנים), אז יוציא מהפה ויברך.

ליבי: ואם כבר בלעתי, מה צריך לעשות?

יגל: צריך לברך לפני שאוכל שוב.

עד כאן השבוע ילדים צדיקים
נתראה בשבוע הבא בעז"ה

תעצרו ברגע הראשון ותבחרו להיות רגועים, כי אם תמשיכו לכעוס זה רק יהיה יותר קשה להפסיק. אם יש לכם הרגל טוב כמו לומר תודה או בבקשה, המשיכו בו כל יום וזה יהפוך לחלק מהאופי שלכם. תזכרו שפרעה איבד הכל בגלל שהוא לא בחר טוב בהתחלה, אבל אתם יכולים לבנות את עצמכם להיות אנשים נפלאים עם כל בחירה קטנה וטובה שאתם עושים היום. כל יום חדש הוא הזדמנות חדשה לבחור נכון!

פרשת שבוע ואנחנו

פרשת בא

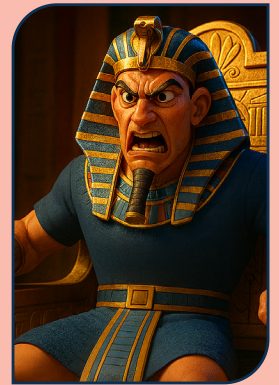
בפרשת בא, משהו מוזר קורה. הפסוק אומר שה' "הכביד את לב פרעה" - כלומר, ה' עשה את הלב של פרעה קשה. רגע, אם ה' גרם לפרעה להיות עקשן, איך זה הוגן? למה פרעה נענש?

חז"ל מסבירים: בהתחלה, פרעה הקשה את לבו בעצמו. הוא בחר להיות רע ולא להקשיב. אחרי כמה מכות, כשפרעה כבר היה רגיל להיות רשע, ה' "עזר" לו להמשיך בדרך שהוא בחר. זה כמו מישהו שמחליק במדרון - בהתחלה הוא בוחר להחליק, ואחר כך כבר קשה לו לעצור.

הלקח החשוב: כל החלטה קטנה שאנחנו עושים יוצרת הרגל. אם אנחנו בוחרים דברים טובים שוב ושוב, זה נעשה קל יותר להיות טובים. אבל אם אנחנו בוחרים דברים לא טובים, זה הופך להיות יותר ויותר קשה לשנות.

ילדים יקרים, ה' רוצה שנבחר בדרך הטובה כשאנחנו עדיין יכולים לבחור בקלות, ולא נחכה עד שזה יהיה קשה מאוד לשנות. ה' רוצה שנשים לב להחלטות הקטנות שלנו כל יום כי הן בונות את מי שאנחנו, ושנזכור שכל פעם שאנחנו בוחרים להיות טובים זה הופך להיות יותר קל בפעם הבאה. ה' רוצה שלא נהיה כמו פרעה שהמשיך במדרון כלפי מטה, אלא שננטפס כל הזמן כלפי מעלה עם כל בחירה טובה שאנחנו עושים.

אז כשאתם כועסים על אח או אחות,

מצאו 10 הצבים

מהו

הפסוק למסע צפירה

הילד/ה הזוכה
הדסה כהן
מבני ברק

תשובה מפרשת ויצא:

"וַיִּחַלֶּם וְהָיָה סֶלֶם מִצֵּב אֶרְצָה
וְרָאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהָנָה
מֵלֶאכִי אֱלֹהִים עֲלֵים וְיָרִידִים בּוֹ"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

אליכם: תזכו להשיא את בנותיכם בכבוד, לתת להן נדוניה בלי להתבסס על טוב לבו של עגלון.

מעשה זה הפך לדוגמא חיה לכוחה של מצוה שנעשית בלב נקי, ומראה עד כמה אדם פשוט יכול לרומם את העולם סביבו. העגלון שלא חיפש כבוד או הערכה, זכה שדבריו יהפכו לברכה המקיפה את כל ישראל. החוזה ראה בו אדם שפעל באמת, ובכך גילה כי לעיתים כוחה של מסירות פשוטה גדול מכוחה של חכמה עמוקה. מכאן נלמד שכל מצוה שנעשית לשם שמים פועלת ישועות.

סיפורי צדיקים

העגלון השיכור אצל החוזה מלובלין

החוזה מלובלין קיבל פתקא פשוטה שנשלחה אליו בידי עגלון אלמוני. לעיתים היה נאנח למראה מכתבי חוטאים, אך הפעם פשטה על פניו

שמחה בלתי מובנת. הוא ביקש מתלמידיו להביא אליו מיד את האיש. החסידים יצאו לרחוב ומצאו את העגלון מוקף אנשים, רוקד ומחלק יין למנגנים. ביד אחת החזיק שוט, וביד השניה בקבוק, והוא שר ורקד

בשיכרון חושים. החסידים קראו לו לבוא אל הרב, אך הוא דחה אותם. לדבריו, אין לו עסק עם חסידים, שכן הוא שקוע בשמחת חתן וכלה. בתוך הריקודים גילה כי נתן מכיסו חמישים זהובים להצלת שידוך של כלה יתומה. לדבריו, המחתונים עמדו לביישה על חוסר הסכום, והוא לא יכול היה לעמוד מנגד. הוא חילק כסף ויין למנגנים, ואפילו לחסידים שהגיעו לקחתו. לבסוף, כשהיה כבר שיכור, ניאות ללכת עמם. גם בדרך המשיך לרקוד, וכשהוכנס לחדרו של החוזה דרש עוד בקבוק. החוזה מסר לו כוס יין וביקש שיברך את עם ישראל, שכן הגזירות קשות ומצב העם רע. העגלון לא שם לב לדברים, מחשבתו היתה נתונה רק לכלה היתומה שהציל. החוזה הפציר בו שוב, והוא הרים את הכוס וקרא: 'לחיים'. ברכתי

שמואל
קורייב

נפלאות הבריאה

היתוש חלק חשוב בבריאה!

חושם חדים בעולם זעיר

היתוש הוא זעיר - קטן מאוד, אך בנוי במבנה מורכב ומופלא: כנפיו נעות מאות פעמים בשנייה ולכן נשמעת מזמומו המוכר. למרות גודלו, יש לו מערכת מרשימה שמזהה ריחות, תנודות אוויר ומקורות מים מרוחקים.

חלק חיוני בשרשרת החיים

יתושים משמשים מזון לחיות רבות - דגים, צפרדעים, סממיות וציפורים. כך הם חלק חשוב בשרשרת האוכל.

הזכרים בכלל אינם עוקצים. הם ניזונים מצוף פרחים בלבד! רק הנקבות משתמשות בעקיצת בני אדם כדי להשלים חומרים הדרושים להטלת ביצים.

היתוש ממלא תפקידים אקולוגיים משמעותיים שמשפיעים על בריאות עולם המים ועל איזון המערכות בטבע.

הידעתם?

חכמי ישראל הזכירו את היתוש כדוגמא לחכמה האלוקית: אפילו יצור כה קטן נברא בדיוק מופלא שאין בו דבר מיותר.

היתוש מלמד אותנו שה' מנהיג את העולם בפרטים עדינים, ושגם דבר קטן יכול להיות חיוני בתוכנית גדולה.

האור כבר מתפשט ברחבי הארץ

עלוני "יגל ליבי" כבר
נמצאים בבתי כנסת,
שכונות וקהילות כל שבוע.
בואו להיות חלק מהאור
שממשיך לגדול
והפיצו עוד קדושה,
אמונה ושמחה

התקשרו עכשיו > 03-8000-770

ביחד מאירים את העולם

מרכז תינוקות
מטרנות ומוצרים
חינוניים לתינוקות

180 אברכים
לימוד תורה בכולל

סמינרי קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

שידורים חיים
ליזכיו הרבים בכל
רשתות המדיה

המסעדה
סיוע בארוחות
לנזקקים

"יגל ליבי"
ישיבה לבעלי
תשובה

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

מדרשויות לנוער
מסגרות חיזוק

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

להצלחת
שמואל בן פנינה

להצלחת
אסף בן אורה

להצלחת
משפחת טפירו

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהדן בת זיוה ע"ה